

KADIR'İN MİRASI

KADİR'İN MİRASI

Bir insan öldü mü, onun parası, evi, tarlası ve her nesi varsa eşine, çocuklarına ve kızlarına, ya da en yakın akrabalarına kalır. Ölmüş olan kişi her ne bırakmışsa, buna “miras” derler. Mirası alanlara “mirasçı” derler.

Kadir zengin bir hanenin tek çocuğuydu. Baba ve anasıyla beraber büyük kasabalardan uzak bir köyde yaşırdı. Kadir iki yaşındayken anası, daha sonra da babası öldü. Çocuğun aksi, sinirli, sade kendi rahatını düşünen amcası, onu istemedi. Küçük Kadir'i başka bir köyde yaşayan uzak bir akrabasına yolladı. Çocuk orada biraz daha iyi karşılandı.

Aradan bir ay kadar geçmişti. Kötü kalpli amca, köyün büyük adamlarına, "yeğenim öldü" diye yalan söyledi. Kötü amcanın isteği, kardeşinden kalan mirası tek başına ele geçirmektir. En sonunda bu isteği oldu.

Seneler geçti, Kadir büyüdü ve tarlada çalışmaya başladı. Her sabah erkenden yatağından kalkardı, torbasına biraz ekmek, peynir koyardı ve tarlaya giderdi. Akşam güneş battıktan sonra eve dönerdi. Bu kadar çok çalışmasına karşılık evdekiler onu hor görürdü, biz iyiyiz de sana bakıyoruz, derlerdi. Ama zavallı Kadir'i mektebe bile yollamamışlardı. O, biraz okumayı arkadaşlarının yardımıyla öğrenmişti. Günleri hep işle geçen Kadir 22 yaşına girmişti. Bir gün Kadir evde yalnızdı. Kapı çalındı. Kadir hemen koştu ve kapıyı açtı. Poştacı ona bir mektup uzattı. Mektubun üstünde "Sayın Kadir efendiye" yazılıydı. Genç adam mektubu aldı, çok şaşırdı. Çünkü kimse ona mektup yazmazdı. Acaba ona bu mektubu kim yazmıştı? Mektubu koynuna soktu, sonra rahatça okumak için bir yer aradı. Uygun bir yer buldu. Etrafına baktı. Kimse yoktu. Mektubu açtı ve okumaya başladı.

5. Mayıs 1945

Sayın Müfit oğlu Kadir Efendi, bu mektubu sana yazan ben Nurettin oğlu Aziz, senin dayınım. Çok arama yaptım. Sonunda haber aldım sen sağsın, yaşıyorsun. Buna çok sevindim. Sen benim etimden, canımdan bir parçasın. Sevgili yeğenim, galiba durumundan habersizsin. Sen küçüktün, baban ölmüştü ve sana büyük bir miras bırakmıştı. Ancak sen bir düşmanın eline düştün. O düşman yalan söyledi ve o mirası ele geçirdi. Senin mirasını alan adam kuvvetli ve kurnazdır, onun için istemedim onunla işim olsun. Senin haklarını geri almak ve sana verebilmek için çok çalıştım ve mirasını satın aldım, çünkü başka çare bulamadım. Senin mirasının dokumentleri seni bekliyor. Hangi köyde doğdun biliyorsun. Dokumentlerin o köyün kasabasının büyük adamının yanındadır. Onları imzaladın mı, hemen alabilirsin. Oraya gittin mi, bu mektubu ve pasaportunu seninle al. Biliyorum beni hemen görmek isteyecen, ama ben şimdi uzun bir yolculuğa çıkıyorum. Buralara döndüm mü, seninle görüşecem. O vakit birlikte sevinecez. Şimdilik Allaha emanet ol. Gözlerinden öperim.

Dayın Aziz.

Kadir, mektubu okudu ve heyecanlandı. Kendisine yazılan bütün bu şeyler doğru mu? Ben büyük bir zenginliğin mirasçısıymışım, acaba bu doğru mu? Yoksa ekmeğini çıkarmak için çok çalışmak zorunda olan fakir bir genç miyim? diye düşündü. Kafasındaki bu sorulara cevap bulmak için mektubu gene okudu. Sonra, mektubu ondan zorla alabilirler diye korktu. Bunun için mektubu evden uzak bir yerde bir taşın altına sakladı. Burada hiç kimse bu değerli mektubu bulamazdı. Evinin yolunu tuttu ve kendi kendine dedi: Acaba sayı mı benim böyle bir dayım var? Bana müjdelenen miras doğru mu? Mektup benim adıma geldi, ama...

Kadir'in düşünceli hâli evdekilerin dikkatini çekti ve ona, neyin var, diye sordular. Önce, niçin düşüncelidir onlardan saklamak

istedi. Ama çok direttiler. O vakit onlara dedi ki, dayısından bir mektup aldı ve doğduğu köyün kasabasına gidecek ve araştırarak. O vakit onunla maytaplaşmaya başladılar: "Sanki koca dünyada senden başka Kadir adında birisi yok! Bu mektup değil sana, başkasına yazılmıştır." Mektubu görmek istediler, ama Kadir mektubu göstermedi.

Ertesi gün pasaportunu aldı ve mektubuna tekrar bakmaya gitti. Hani mektubu bir taşın altına saklamıştı. O yere gitti. Orada pasaportunu dayısından gelen dokumentlerle karşılaştırdı. Kâğıtlardaki ad, soyadı, doğum yeri, doğum tarihi, ana ve baba adı birbirinin aynısıydı. Kadir artık emin oldu. Bu mektup ona yazılmıştı.

Dayısının mektubuyla beraber kendi pasaportunu da taşın altına sakladı. Akşam yemeği için eve geldi. O vakit Kadir gördü, köyün bütün büyük adamları evlerine gelmişlerdi. Kadir'e, "Bu kadar akılsız değilsin ki, gelen mektuba inanasın; bu mektup sahtedir, birisi sana kötü bir şaka yapmak istiyor. Mektubu bize göster, biz sana göstereceiz bu mektup uydurulmuştur, sahtedir" dediler.

Köyün büyüklerinin bu sözlerinden sonra Kadir şüphelenmeye başladı. Kendi kendine şöyle dedi: "Mektubum sahte olabilir mi? Böyle bir şey şimdiye kadar hiç düşünmemiştim. İçimde bir şey bana 'mektubum doğrudur' söylüyor, ama gene de gideyim, bu Aziz dayım için bir şeyler öğreneyim, iyi olacak."

Bir gün Kadir çarşıya gitti. Oranın en güvenilir adamını buldu ve ona, o kasabada Aziz adında birisi yaşar mı yaşamaz mı sordu. Adam, "Evet, orada Aziz adında çok iyi bir adam yaşıyor, ama birkaç gün önce uzun bir yolculuğa çıktı. Aziz efendi çok zengin bir adamdır, ancak duydum, bir miras meselesi yüzünden son zaman çok çalışmış ve sonunda bu mirası geri satın almış" cevabını verdi. Gencin yüreği rahatladı ve sevinçle köye geri döndü.

Kendi kendine, "Vay be, demek ki, bu dayım benim için çalışmış!" dedi. Yüreğinde dayısına karşı büyük bir sevgi doğdu.

Eve geldi ve efendisine bir kere da "Yolculuğa çıkacam" dedi. Efendisi buna çok kızdı ve "bizi bıraktın mı, bizden tam ayrılmış, tam kesilmiş olacan" dedi ve ona, kendisini bekleyen zorluklardan söz etti. Ama anladı Kadir'i durduramayacak. O vakit Kadir'in bu aptallığı geçecek diye onu bir odaya kapattı.

Bir gece herkes derin derin uykudaydı. Kadir kalktı, odanın kerpiç duvarını deldi ve kendisine geçebilecek bir yer açtı. Ay aydınlığında sessizce evden uzaklaştı. Hiç kimse onu görmeden taşın altından dayısının mektubunu ve pasaportunu aldı ve koştu, köyden uzaklaştı. Kadir gündüz saklanırdı, geceleyin yoluna devam ederdi. Bazı hanlarda biraz çalışabildi, ama gene de karnını doyurabilmek için pabuçlarını ve ceketini satmak zorunda kaldı. Evet, Kadir büyük bir mirasın sahibiydi, ama şu andaki görünümü bunun tam tersini gösteriyordu.

Kadir üç hafta yürüdü ve sonunda yorgun ve perişan bir durumda kasabaya yetişti. Kaymakamlık evini buldu. Oradaki hizmetçilere dayısından gelen mektubu ve pasaportunu gösterdi. Kadir'i hemen kaymakam beyin önüne çıkardılar. Kaymakam, Kadir kimdir hemen anladı. "Çocuğum," dedi, "iyi ettin de geldin, çünkü dayın istedi buraya gelesin. Şimdi dokumentler şahitlerin önünde sana verilecek. Kendi imzanı attın mı, bütün mirasa sahip olacan. Dayının mektubunu aldın ve güvendin. Bütün engelleri aştın, buraya geldin. Bu güvenin seni büyük bir zenginliğe kavuşturdu" dedi. O gece Kadir yatağına fakir bir yolcu gibi girmedi. O şimdi çok zengin bir kişiydi, birçok mala, tarlaya sahip olmuştu.

Kadir, kendisini seven ve onun için bu kadar çalışmış olan Aziz dayısını yüz yüze görecek anı özlemle beklerdi. O gün ne kadar

sevinçli bir gün olacak!

~~~

Kıymetli okuyucumuz, bize de, sana da bir mektup geldi. Bu mektup, gökten gelen İncil Müjdesidir. Bu mektup sana geçici, dünyamızda olan bir zenginlikten değil, ama senin için göklerde saklı, çürümez, lekesiz ve solmaz bir mirastan söz eder (1 Petrus 1: 4). Bu mirasın anlamı, Allahla barışma imkânıdır, Onun sana olan lütfü, iyiliği ve sevgisidir. Bir baba çocuğuna miras bıraktığı gibi, Allah da insanlara bir miras vaat eder.

İncil bize der ki:

Düşmanımız olan şeytan bizi kandırmış, bizi Allahtan ayırmıştır. Karanlıkta kalmışız ve Allahın zenginliğinden ve bizim için hazır duran büyük mirastan habersizdik. Şeytan, hiçbir zaman bizim bu mirasa konmamızı istemez. Bunun için de İncil'in müjdesini bizden saklamaya ya da yalanlamaya çalışır çeşitli yollarla.

Evet, kıymetli dostum, şeytan, İncil Müjdesini senden saklamak ister. Ama mektup Kadir'in eline geçti. Bunun gibi, İncil Müjdesi sana da ulaştı. Seni bu mirasa kavuşturmak için çok uğraşan İsa Mesih, senin için kendisini kurban etmiştir, sonsuz acılar çekmiş ve ölmüştür. O, kendi canı fiyatına günahlarının affını sağladı ve seni bu mirasa sahip yaptı. Kendisi suçsuz ve lekesizdi. Ama senin günahlarını yükledi ve senin Allaha olan borçlarını ödedi. Nasıl? İsa Mesih senin yerinde çarmıhta kanını akıttı ve canını verdi, öldü. Allah da İsa'nın bu lekesiz sevgisi, bu kusursuz itaati ve fedakârlığından hoşnut kaldı. İsa'yı üçüncü günde ölümlerden diriltti. O şimdi sonsuzluğa kadar yaşar. Demek ki, Allaha olan borcun ödenmiştir, silinmiştir, kıymetli dostum. Senin yapacağın, eski yaşamını bırakmak, sonra iman ve kurajla seni bekleyen bu büyük hediye alarak için Allaha gitmendir.

Böyle bir karar verdin mi, çevrendeki insanlar isteyecekler sen onlarla beraber kalasın, onların yolunda yürüyesin, onların

adetleriyle devam edesin. İsteyecekler sen İsa Mesih'in yolunu bırakasın. Ama unutma ki, onların adetleri, onların yolları seni sonsuz mirasa kavuşturamaz.

Kadir'e, "mektup senin için gelmedi" dediler. Tam bunun gibi sana da, "İncil senin için gelmedi, Hıristiyanlara geldi" diyecekler. Ama İncil Müjdesi, millet, soy ve dil ayrımı yapılmadan, herkese verildi.

Bazı kişiler, Kadir'in köyünün ihtiyarları gibi, "bu müjde sahtedir, güvenilirmezdir" diyecekler. Ama sen İncil Kitabını samimi bir şekilde oku, araştıır ve sen de görebilecen, Allahın Sözü olan İncil kusursuz ve doğrudur. Biz de kendi yaşamımızda gördük, İncil sözleri doğrudur. İncil sözleri yaşamımızı değiştirdi ve bizi yeniledi.

Sevgili okuyucu, kendi yüreğinde olan Allahın sesine kulak ver. Çünkü O, sana 'bu müjde yalan değildir' diye garanti verir ve şahitlik eder. Bazı insanlar isteyecekler sen eski yollarında, eski durumunda kalasın. Onları sesleme! Okumak ve araştırmakta sana engel olmak isteyenlerden ayrıl. Dua ile Rabbe yaklaş. Ona söyle: "Ey Allahım, ben günahlıyım. Ama okudum İsa Mesih günahlıları kurtarmak için yeryüzüne geldi. Bunun için kurajla Senin yanına geliyorum. Sen beni bağıslayacan, beni kabul edecen, Sana güveniyorum. Beni çok sevdin ve bana çok değer verdin. Sana çok çok teşekkür ederim." Evet, İsa Mesih senin için öldü. Bunun için bu miras senin hakkındır. İsa Mesih bu mirasını geri satın almak için büyük bir karşılık verdi. Bunun için Allahın yanına git, affedilecen.

Mirasın dokumentlerini nasıl elde edecen? Senin için kendisini kurban etmiş olan Rabbe şükretmekle! Allah sana iyilik ve cömertlik ve sevgi gösterdi. Bunun gibi sen de başka insanlara iyilik, cömertlik ve sevgi gösterecen. Onları affedecen, onlara yardım edecen. Allahtan gelen zenginliğin (mirasın) kıymetini

her gün biraz da fazla tanıyacan, ona sevinecen. İsa Mesih'in tekrar geleceği günü özlemle bekleyecen. Çünkü Onu o gün yüz yüze grecen. O zaman Mesih ve sen beraber sevineceksiniz, çünkü Onun mektubuna güvendir.

Mutlu Kaynak
mutlu.kaynak@gmx.net